

Kendelse

afsagt den 18. juni 2020

Sag nr. 2020-80-0443

[Klager]

mod

Jyllands-Posten

[Klager] har klaget til Pressenævnet over artiklen ”*[Klager] har vundet en injuriersag mod sin bror*”, der blev bragt af Jyllandsposten den 1. november 2019 på netavisen jyllands-posten.dk og i den trykte avis, idet [Klager] mener, at god presseskik er tilsidesat.

[Klager] har klaget over, at artiklen indeholder ukorrekte oplysninger, og at Jyllands-Posten ikke har berigtiget oplysningerne.

1 Sagsfremstilling

Forud for offentliggørelsen

[Klager] var forud for offentliggørelsen af den påklagede artikel i korrespondance med Jyllands-Posten. Pressenævnet har modtaget kopi af korrespondancen.

Den 30. oktober 2019 skrev [Klager] til Jyllands-Posten:

”Fra: [Klager]

Til: [Chefredaktørens mailadresse]

Emne: Artikel 19./20. juni 2018 - [Bynavn] Rets dom af 29. oktober 2019

Dato: 30 October 2019 11:52:00

Vedhæftede filer: image001.png

Dom Retten i [Bynavn] af 29-10-19.pdf

Til chefredaktør [Chefredaktøren]

Kære chefredaktør [Chefredaktøren]

Vedlagt følger kopi af den dom som Retten i [Bynavn] har afsagt g.d., hvoraf det fremgår, at den af [Klagers bror 1] ”...fremstillede beskyldning mod [Klager] om egenhændig omgang med forældrenes uskiftede bos midler kendes ubeføjet”.

Udtalelsen er indeholdt i en artikel i Jyllands-Postens netavis for d. 19. juni 2018 og den trykte avis for den 20. juni 2018.

Jeg går ud fra, at Jyllands-Posten snarest vil oplyse herom såvel i netavisen som i den trykte avis.

Som det fremgår, er [Klagers bror 2] frifundet i sagen, idet han, i modstrid i det der er oplyst i artiklen, under strafansvar har afgivet følgende forklaring (dommens side 7):

”Han har ikke talt med journalisten fra Jyllands-Posten eller i øvrigt kommunikeret med ham.”

Retten har som grundlag for frifindelsen af denne sagsøgte i præmisserne, dommens side 15, anført følgende: ”[Klagers bror 2] har forklaret, at han ikke har kommunikeret med journalisten fra Jyllands-Posten, men alene talt med [Klagers bror 1] om sagen i forbindelse med [Klagers bror 1]s kontakt med journalisten. [Klagers bror 1] har forklaret, at det omstridte citat fra Jyllands-Posten stammer fra en sms, han har sendt til en journalist på Jyllands-Posten. Allerede fordi det herefter må lægges til grund, at [Klagers bror 2] ikke har fremsat den omhandlede udtalelse, frifindes han.”

I artiklen refereres til en udtalelse afgivet af begge, og jeg går derfor ud fra, at Jyllands-Posten har sin dokumentation i orden og at avisen derfor ikke har grund til at korrigere hans udtalelse som faktisk afgivet. Jeg anmoder om at modtage oplysning herom hurtigst muligt und er hensyn til, at den suspensive virkning for min ankefrist for rettens frifindelse af denne sagsøgte udløber d. 12. november d.å.

Med venlig hilsen

[Klager]”

Vedhæftet henvendelse var den omtalte dom afsagt ved retten i [Bynavn], hvor af følgende blandt andet fremgår:

”[Klager]

mod

[Klagers bror 2]

([Advokaten])

og

[Klagers bror 1]

([Advokaten])

Denne afgørelse er truffet af dommer [Dommeren].

Sagens baggrund og parternes påstande

Sagen er anlagt på sagsportalen den 21. december 2018 kl. 13:46, efter sagsøgeren den 20. december 2018 kl. 22:08 i en mail til retten meddelte, at systemet var utilgængeligt, hvorfor han i mailen nedlagde sine påstande.

Sagen vedrører straf, godtgørelse og mortifikation som følge af de sagsøgtes fremsættelse af sigtelser.

Sagsøgeren, [Klager], har fremsat følgende påstande:

1. De sagsøgte straffes jf. straffelovens § 267 stk. 1. for til Jyllands-Posten, jf. artikel trykt d. 20. juni 2018 at have udtalt:

”Familieboet har en række tilgodehavender hos [Klager], og vi vil bede kurator om at undersøge, om der blandt de penge, [Klager] har udbetalt fra boet til sig

selv, kan være aktiver, der er bragt i kreditorly..."

2. De sagsøgte tilpligtes hver til at mortificere den under påstand 1 nævnte beskyldning

mod [Klager] om egenhændig omgang med forældrenes uskiftede bos midler.

3. De sagsøgte tilpligtes solidarisk til sagsøgeren jf. erstatningsansvarslovens § 26 stk. 1 at betale en godtgørelse stor kr. 60.000.

[...]

THI KENDES FOR RET:

[Klagers bror 2] frifindes.

Den [Klagers bror 1] forskyldte straf bortfalder.

Den af [Klagers bror 1] fremsatte beskyldning mod [Klager] om egenhændig omgang med forældrenes uskiftede bos midler kendes ubeføjet.

[Klagers bror 1] skal til [Klager] betale en godtgørelse på 25.000 kr. med sædvanlig procesrente fra den 21. december 2018.

[Klager] skal til [Klagers bror 2] betale sagsomkostninger med 20.000 kr.

[Klagers bror 1] skal til [Klager] betale sagsomkostninger med 500 kr.

Beløbene skal betales inden 14 dage.

Sagsomkostningerne forrentes efter rentelovens § 8 a."

Den 31. oktober 2019 svarede Jyllands-Posten følgende:

"Fra: [Chefredaktøren]

Til: [Klager]

Emne: Re: Artikel 19./20. juni 2018 - [Bynavn] Rets dom af 29. oktober 2019

Dato: 31 October 2019 16:15:35

Kære [Klager]

Mange tak for din mail. Som du ved arbejder en af vore medarbejdere i disse timer på en artikel om injuriesagen, og artiklen vil blive offentliggjort snarest.

Hvad angår spørgsmålet om dialogen med dine brødre, er jeg desværre forhindret i at svare dig præcist her og nu, da den pågældende journalist for tiden er på orlov i udlandet i bjergområder, som ikke er mobildækket og derfor ikke umiddelbart kan kontaktes for en verificering af det udsagn, der er afgivet i retten. Men da jeg ikke har adgang til hverken vedkommende eller vedkommendes telefon er det jo omvendt en kendsgerning, at jeg ikke i skrivende stund har belæg for at korrigere [Klagers bror 2]s forklaring som afgivet i retten.

De bedste hilsner,

[Chefredaktøren]"

Samme dag svarede [Klager] følgende:

"Fra: [Klager]

Til: [Chefredaktøren]

Emne: Re: Artikel 19./20. juni 2018 - [Bynavn] Rets dom af 29. oktober 2019

Dato: 31 October 2019 16:56:17

Kære [Chefredaktøren]

Mange tak for din mail.

Det er ganske generende, at I er afskåret fra dokumentationen og man skulle tro at det er redaktionel dokumentation, som måtte befinde sig på redaktionen.

Men så må jeg vente.

De bedste hilsner

[Klager]"

Den påklagede artikel

Jyllandsposten bragte den 1. november 2019 artiklen ”[Klager] har vundet en injuriersag mod sin bror” på netavisen jyllands-posten.dk. Af artiklen fremgår:

”[Klager]s samlever og mor har tilbagebetalt 800.000 kr. til den tidligere advokats konkursboer i en sag, hvor han har fået sin bror dømt for injurier.

Den tidligere advokat [Klager], der er gået konkurs og ikke længere har en advokatbestalling, har i retten vundet en injuriersag over sin bror, [Klagers bror 1].

Injuriesagen er en udløber af en større tvist internt i [Familienavn]-familien, hvor dele af familien har mistænkt [Klager] for i en sag om hans afdøde fars formue at have tilgodeset sig selv og sine nærmeste økonomisk på bekostning af andre familiedlemmer.

Sidste år udtalte broderen, [Klagers bror 1], i en artikel i Jyllands-Posten:

»Familieboet har en række tilgodehavender hos [Klager], og vi vil bede kurator om at undersøge, om der blandt de penge, [Klager] har udbetalt fra boet til sig selv, kan være aktiver, der er bragt i kreditorly til hans samlever, [Klagers samlever], eller til andre.«

Kuratoren er indsat i konkursboet efter [Klager]s advokatselskab og i [Klager]s personlige konkursbo. Han har blandt andet undersøgt, om der er foretaget omstødelige dispositioner og har i den forbindelse indgået et forlig med [Klager]s samlever, [Klagers samlever], og hans 94-årige mor.

Udsagnet koster nu [Klagers bror 1] en godtgørelse på 25.000 kr. plus 500 kr. til dækning af [Klager]s sagsomkostninger.

Ifølge retten er den del af udsagnet, der handler om, at familieboet har en række tilgodehavender hos [Klager], ikke forkert. Under injuriesagen forklarede [Klager] i retten, at hans samlever og mor har betalt ca. 800.000 kr. til de to konkursboer.

Derfor er der ifølge retten heller ikke noget galt i den del af [Klagers bror 1]s udtalelse, der går på, om aktiver kan være bragt i kreditorly.

Det er udsagnet om, at [Klager] har udbetalt penge fra boet til sig selv, som [Klagers bror 1] bliver dømt for.

I retten forklarede [Klager], at han ikke har haft fuldmagt fra sin mor, som ifølge ham er »fuldstændig åndsfrisk«. Beløbene fra moderen er ifølge [Klager] udbetalt efter aftale på forskellige måder.

Finans har bedt om [Klagers bror 1]s kommentar til dommen. I en e-mail skriver han:

»Jeg har nu dommerens ord for, at jeg ikke må sige, at det er [Klager], der har udbetalt penge fra familieboet til sig selv. Vi fik nemlig forklaret i retten af [Klager], at det skam slet ikke var ham, men derimod vores alderstegne mor, der selv igennem alle årene sørgede for overførelserne til [Klager]s konti. Man bliver hele tiden klogere! Vi mente i familien, at familieboet på tidspunktet for [Klager]s konkurs havde penge til gode hos [Klager], hvad han har bestridt. Det har vi nu rettens ord for, at vi havde.« [Klager] mener, at hans bror er sluppet billigt.

»Jeg glæder mig over, at beskyldninger mod mig nu for første gang ved en domstol er blevet kendt ubeføjede. Og jeg synes, at det er billigt sluppet med en godtgørelse til mig på 25.000 kr.,« siger [Klager].

Man kan ifølge [Klager] ikke sige, at penge er blevet forsøgt bragt i kreditorly, efter at hans samlever og mor i et forlig har betalt 800.000 kr. til de to konkursboer.

»Når man står over for en konkurs, kan det være praktisk at indgå forlig om en lille brøkdelt af et større krav,« siger [Klager], som oplyser, at det samlede krav var på »godt 3,5 mio. kr.«.

Ifølge kuratoren i konkursboet efter [Klager]s advokatselskab er der ikke grundlag for at forsøge at få ham idømt konkurskarantæne. Men [Klager] har som ledelse for selskabet udvist en adfærd, der efter omstændighederne kan betegnes som forretningsmæssig uforsvarlig, fastslår kuratoren i en cirkulæreskrivelse, som Finans er i besiddelse af.

[Klager] hæfter sig ved, at der ikke er grundlag for at idømme ham konkurskarantæne.

»I kan ikke blive ved med at jage mig. Det her er for småt,« siger [Klager].

[Klager] har også ført injuriersagen mod en anden bror, [Klagers bror 2]. Han er blevet frifundet, og derfor skal [Klager] betale ham 20.000 kr. til dækning af sagsomkostninger. Han havde oprindeligt krævet 60.000 kr. i erstatning fra sine to brødre. [Klagers bror 1] har besluttet at anke dommen til landsretten.

Det er ikke lykkedes for Finans at få en kommentar fra [Klagers samlever].”

Artiklen blev desuden bragt samme dag i den trykte udgave af Jyllands-Posten. Artiklerne er stort set enslydende.

Til artiklen var der både i den trykte og i onlineudgaven indsat et portrætbillede af [Klager]. Til billedet var følgende billedtekst indsat:

”Den tidligere advokat [Klager] har vundet en injuriersag mod sin bror i byretten. Arkivfoto: [Person 1].”

Til artiklen på jyllands-posten.dk er der desuden indsat et billede, hvor [Klagers bror 1] ses gående i en gård foran et lejlighedskompleks. Til billedet er der indsat følgende billedtekst:

”Man bliver hele tiden klogere, skriver [Klagers bror 1] i en udtalelse til Finans, efter at han har tabt en injuriersag til sin bror. Arkivfoto: [Person 2]”

Efter offentliggørelsen

Efter offentliggørelsen af artiklen var [Klager] i korrespondance med Jyllands-Posten via mail. Pressenævnet har modtaget kopi af mailkorrespondancen.

Den 11. november 2019 skrev [Klager] til Jyllands-Posten:

”Fra: [Klager]

Til: [Chefredaktørens mailadresse]

Emne: Artikel af 2. november

Dato: 11 november 2019 10:12:00

Kære chefredaktør [Chefredaktøren]

Vedhæftet følger mit brev af d.d.

Med venlig hilsen

[Klager]

[...]

Vedr.: Artikel af 2. november 2019

Kære chefredaktør [Chefredaktøren]

I anledning af artiklen lørdag d. 2. november 2019 (og tilsvarende elektroniske fremførelse) under overskriften ’[Klager] har vundet en injuriersag mod sin bror’ skal jeg under henvisning til medieansvarsloven venligst anmode Jyllands-Posten rette op på følgende:

1. Der var, som det fremgår af tidligere omtale hos Jyllands-Posten, og andre medier, to sagsøgte i sagen, begge mine brødre, [Klagers bror 1] og [Klagers bror 2], som Jyllands-Posten d. 20. juni 2018 (og tilsvarende elektronisk fremført) har gengivet for at have fremsat beskyldningen mod mig om egenhændigt at have udbetalt midler fra mine forældres uskiftede bo uberettiget.

Som det fremgår af Jyllands-Postens artikel, der var genstand for injuriersagen, havde de begge udtalt sig enslydende med den beskyldning, som Retten i [Bynavn] nu har fundet ubeføjet.

Men Jyllands-Posten oplyser ikke, hvorfor [Klagers bror 2] er blevet frifundet. Der står blot om dette, at ”Han er blevet frifundet, og derfor skal [Klager] betale ham 20.000 kr. til dækning af sagsomkostninger”.

Jyllands-Posten er bekendt med, hvorfor han blev frifundet, men oplyser ikke dette. Jeg beder venligst Jyllands-Posten om at korrigere herfor, således at læseren ikke forledes til at forstå det således, at beskyldningen fra hans side var berettiget.

2. Der mangler oplysning om, at det jeg igennem årene modtog var (endda rentebærende) lån, som endog var iht. lånedokumenter, som [Klagers bror 1] selv personligt havde underskrevet, medens han og de øvrige 2 havde fået arveforskud.

Lånenes restgæld, har han, som det fremgår af dommen, accepteret da han skrev under på boopgørelsen 13.september 2017.

Han må vel kunne bedes om at oplyse, om han mener at jeg har modtaget mere end det der fremgår af de to lånedokumenter, som han selv har kontraseret.

Journalistisk må han vel skulle fremlægge dokumentation, hvis han påstår at jeg har modtaget mere, og mere end han selv accepterede som gæld 13. september 2017. Dette er elementær journalistisk metode, i hvert fald når der igennem årene har været kørt meget kritisk på mig ud fra beskyldninger, som en domstol nu har underkendt.

At de to har været jeres hovedkilder siden juli 2017, indebærer selvfølgelig ikke at de har nogen favørstilling nu hvor deres beskyldninger mod mig om tagselvbord er underkendte.

Både af hensyn til læserne, og mig, er JP forpligtet til at gå kritisk til værks overfor det narrativ I har fået præsenteret af kilderne og som derefter er blevet udbredt på papir og viralt med deraf følgende helhedsindtryk som en domstol nu har underkendt som ubeføjet.

Med venlig hilsen

[Klager]”

Samme dag svarede Jyllands-Posten [Klager] følgende:

”Fra: [Chefredaktøren]

Til: [Klager]

Emne: Re: Artikel af 2. november

Dato: 11 november 2019 16:20:29

Kære [Klager]

Mange tak for din mail. Jeg har noteret mig dine synspunkter og set på sagen. Jeg mener entydigt, at den omtalte artikel er en dækkende beskrivelse af dommen.

De bedste hilsner,

[Chefredaktøren]”

Den 5. december 2019 rettede [Klager] på ny henvendelse til Jyllands-Posten:

”Fra: [Klager]

Til: [Chefredaktøren]

Emne: SV: Artikel

Dato: 05 december 2019 20:13:00

Kære [Chefredaktøren].

Ifølge tidligere mails fra dig, skulle [Journalisten] komme tilbage, eller i hvert fald være indenfor kommunikation, ved udgangen af november måned.

Nu må det derfor være muligt, at besvare min anmodning, som skal anvendes som dokumentation under ankesagen i [Landsretten].

Mvh

[Klager]”

Jyllands-Posten besvarede henvendelsen den 6. december 2019:

”Fra: [Chefredaktøren]

Til: [Klager]

Emne: Re: Artikel

Dato: 06 december 2019 15:05:11

Kære [Klager]

Det har du ganske ret i, og jeg har af samme årsag bedt [Journalisten] gennemgå sin dokumentation i sagen. Da udtalelserne ligger næsten halvandet år tilbage i tiden, er dette en relativt tidskrævende proces, men jeg vender tilbage med et svar til dig snarest.

De bedste hilsner,
[Chefredaktøren]”

[Klager] besvarede mailen samme dag:

”Fra: [Klager]

Til: [Chefredaktøren]

Bcc: [Klagers samlever]

Emne: Re: Artikel

Dato: 06 december 2019 15:53:50

Kære [Chefredaktøren].

Tak for din mail.

Jeg skal til [Landsretten] indsende nova (nyt processtof) inden uge 51 , og går ud fra at jeg kan modtage det fra JP indenfor 10 dage fra d.d.

Mvh
[Klager]”

Jyllands-Posten vendte herefter retur den 10. december 2019 med følgende svar til [Klager]:

”Fra: [Chefredaktøren]

Til: [Klager]

Emne: Svar fra JP

Dato: 10 december 2019 10:59:27

Kære [Klager]

Vi har som tidligere oplyst gennemgået dokumentationen for at tilskrive det omtalte citat både [Klagers bror 1] og [Klagers bror 2] i artiklen i Jyllands-Postens den 20. juni 2018.

Kendsgerningen er som følger:

Klokken 15.59 Den 19. juni 2018 modtog journalist [Journalisten] en e-mail fra [Klagers bror 1] med overskriften:

”[KLAGERS BROR 1]/Udtalelse fra familien”.

Af e-mailen fremgik, (her direkte citeret): ” (...) boet har derudover andre tilgodehavende hos [Klager] og vi vil bede kurator om at om at undersøge om der blandt de penge [Klager] har udbetalt fra boet til sig selv kan være aktiver der bragt i kreditorly” (...) tilskrevet (her direkte citeret) ”siger (...) [Klagers bror 1] og [Klagers bror 2] i en fælles udtalelse”.

Dette er baggrunden og dokumentationen for den endelige artikels ordlyd for så vidt angår det omstridte citat.

Med venlig hilsen,
[Chefredaktøren]”

[Klager]s klage er modtaget i Pressenævnet den 3. januar 2020.

2 Parternes synspunkter

2.1 [Klager]s synspunkter

God Presseskik

Korrekt information og berigtigelse

[Klager] har anført, at Jyllands-Postens artikel ”[Klager] har vundet en injuriersag mod sin bror” indeholder ukorrekt information, og at Jyllands-Posten har undladt at korrigere for en relevant oplysning om baggrunden for, at sagsøgte [Klagers bror 2] blev frifundet af Retten i [Bynavn] den 29. oktober 2019.

[Klager] rettede den 11. november 2019 henvendelse til Jyllands-Posten med anmodning om at foretage en berigtigelse, idet det ikke fremgår af artiklen på hvilket grundlag [Klagers bror 2] blev frifundet. Jyllands-Posten afslog at berigtige oplysningerne.

Jyllands-Posten er forpligtet til at oplyse, hvorfor [Klagers bror 2] blev frikendt, nemlig at retten har lagt til grund, at [Klagers bror 2] ikke har fremsat den beskyldning, som Jyllands-Posten i en tidligere artiklen har omtalt. Når Jyllands-Posten den 2. november 2019 selv vælger at oplyse om [Klagers bror 2]s frifindelse, er Jyllands-Posten forpligtet til at oplyse hvorfor, i stedet for at efterlade læserne det indtryk, at [Klagers bror 2] eventuelt kan være frifundet som følge af berettigelsen af den alvorlige beskyldning mod [Klager].

[Klager] har desuden klaget over Jyllands-Postens anvendelse af betegnelsen ”familien”, hvilket han mener er i strid med god presseskik. På side 1 i tredje afsnit har Jyllands-Posten i deres svar til Pressenævnet blandt andet anført, at mediet ”... har viderebragt udtalelsen som kommende fra begge brødre, fordi klageren under Jyllands-Postens omtale af sagsforløbet har udtalt sig på familiens, altså de tre søskendes, vegne.” Jyllands-Postens omgang med ”familien” og ”familiens” er i strid med faktum og dermed også i strid med god presseskik. Det er ikke alene en ”journalistisk” opstramning. Det er decideret forkert og giver det urigtige indtryk, at [Klager] har ”familien” imod sig. Det er en overdramatisering, som er urigtig. Det er klart, at det er et misbrug for at gøre artiklen mere interessant, men det er i strid med kendsgerningerne. [Klager] har oplyst, at familien består af følgende: Deres mor, der er født i 1925 og hendes fire børn, der alle er i tresserne og har ægtefæller og samlever, der inden for det almindelige begreb om familien tilhører denne. Ud over disse i alt ni personer består ”familien” af [Klager]s egen mangeårige samlever og deres to børn i tyverne, altså fire personer, herefter i alt 11 personer. Derudover består ”familien” af [Klager]s tre søskendes børn, der er ni personer plus hans mors oldebørn, der er to personer. Altså består den relevante familie til

[Klager]s mor og ham selv i forhold til beskyldningerne om, hvad han hævdes at have foretaget over for det uskiftede fællesbo, som [klager]s mor overtog ved [klager]s fars død i 1998, af i alt 22 personer

Det er ikke fair journalistik at foretage en strategisk afgrænsning af familien til kun at være de fire søskende og dernæst gøre to af disse til ”familien”.

Herefter er det i øvrigt jævnfør ovenstående klagepunkt en selvstændig forpligtelse som yderligere styrker pkt. 1 at korrigere for udtalelsen i henhold til dommen af 29. oktober 2019, hvorefter facit bliver, at ”familien” er en enkelt udtalelse fra en person, nemlig den injuriedømte [Klagers bror 1].

2.2 Jyllands-Postens synspunkter

God Presseskik

Korrekt information og berigtigelse

Jyllands-Posten har indledningsvis anført, at Jyllands-Posten har viderebragt [Klagers bror 1]s udtalelse som kommende fra begge brødre, fordi [Klagers bror 1] under Jyllands-Postens omtale af sagsforløbet har udtalt sig på familiens, altså de tre søskendes, vegne. Søsteren, [Klagers søster], havde på forhånd meddelt, at hun ikke ønskede at lægge navn til den udtalelse, som retten har kendt ubeføjet. Denne oplysning kan Jyllands-Posten give, fordi [Klagers søster] ligesom [Klagers bror 2] har været orienteret om, at udtalelsen ville blive fremlagt på alle de tre søskendes vegne, men altså sagde fra - fordi hun havde muligheden for det. [Klagers bror 2] havde før offentliggørelsen modtaget udtalelsen, men uden at gøre indsigelse, og Jyllands-Posten måtte derefter forstå kommunikationen således, at både [Klagers bror 1] og [Klagers bror 2] lagde navn til udtalelsen. Tillige har [Klagers bror 2] på intet tidspunkt over for Jyllands-Posten gjort indsigelse mod, at han i lighed med [Klagers bror 1] var citeret for udtalelsen. Hans afstandtagen fra udtalelsen er altså først fremkommet i retten, hvilket understøtter Jyllands-Postens klare og velbegrundede opfattelse af, at også han stod inde for udtalelsen. At Retten i [Bynavn] har lagt [Klagers bror 1]s [[Klagers bror 2]s, *Presse-nævnet*] forklaring om ikke at have været i kontakt med Jyllands-Posten til grund, er Jyllands-Posten uvedkommende. Det tilkommer ikke Jyllands-Posten at blande sig i, hvilke præmisser retten lægger til grund for sine afgørelser.

Jyllands-Posten har anført, at [Klager] er utilfreds med, at Jyllands-Posten i sin omtale af dommen fra Retten i [Bynavn] af 29. oktober 2019 burde have omtalt, at [Klagers bror 2] var frifundet alene med den begrundelse, at retten lagde hans forklaring til grund – nemlig, at [Klagers bror 2] slet ikke havde været i kontakt med Jyllands-Posten og derfor ikke kunne have fremsat udtalelsen.

[Klager] har endvidere klaget over, at Jyllands-Posten ikke har nævnt, at [Klagers bror 1] var dømt på et grundlag, som ikke stemmer overens med Jyllands-Postens mere fyldestgørende og veldokumenterede forklaring. [Klager] bebrejder altså Jyllands-Posten for noget, som Jyllands-Posten ikke har skrevet, men som [Klager] ikke desto mindre ønsker ”rettet.” Jyllands-Posten har her til anført, at de naturligvis alene hæfter for, hvad de faktisk har skrevet.

Det tilkommer redaktøren at redigere mediet, herunder at afgøre, hvad der skal bringes, og hvad der ikke skal bringes. Jyllands-Posten har i forbindelse med retsreferatet vurderet dommen mod [Klagers bror 1] og det forhold, at klageren fik medhold i byretten, som det mest relevante for offentligheden, mens frifindelsen af [Klagers bror 2] i kraft af dommen blev tillagt mere perifer betydning.

[Klager] ønsker herefter til brug for ankesagen mod sine to brødre at inddrage Jyllands-Postens forklaring samt dokumentation for, at [Klagers bror 2] står inde for citatet, som retten har bedømt ubeføjet. Det er et afgørende princip, at medierne, som er omfattet af medieansvarsloven, ikke udleverer internt researchmateriale til tredjeperson, samt at mediets medarbejdere ikke uden retskendelse stiller op som vidner i retssager, hverken for sagsøger eller for sagsøgte – hverken for forsvar eller anklagemyndighed, hvorved de ville gøre sig til parter i retssager, som de har til opgave at referere objektivt. Det fremgår, at klageren ønsker at anvende Jyllands-Postens researchmateriale og arbejdsproces til brug for sin verserende ankesag, og det kan Jyllands-Posten af ovennævnte grunde ikke medvirke til.

Sagens substans handler om, hvorvidt redigeringsretten over de oplysninger, Jyllands-Posten har bragt vedrørende udfaldet af injuriersagen, henhører under mediets ansvarshavende chefredaktør eller en af parterne i den omtalte sag. Som det fremgår af den indklagede artikel, har Jyllands-Posten i forbindelse med retsreferatet vurderet dommen mod [Klagers bror 1], og det forhold, at [Klager] fik medhold i byretten, som det mest relevante for offentligheden, mens frifindelsen af [Klagers bror 2] i kraft af dommen blev tillagt mere perifer betydning og derfor noteret uden yderligere gengivelse af denne del af dommens præmisser.

[Klager] anfægter desuden Jyllands-Postens anvendelse af ordet ”familien” i det oprindelige svar til Pressenævnet i forbindelse med sætningen: ”... har viderebragt udtalelsen som kommende fra begge brødre, fordi klageren under Jyllands-Postens omtale af sagsforløbet har udtalt sig på familiens, altså de tre søskendes, vegne.” Klagen udvides hermed fra at være en klage over en journalistisk artikel til også at være en klage over formuleringer, der alene stammer fra et svar til Pressenævnet.

I den artikel, der er genstand for denne klage, omtaler Jyllands-Postens journalist ”familien” således: *”Injuriersagen er en udløber af en større tvist internt i [Familienavn]-familien, hvor dele af familien har mistænkt [Klager] for i en sag om hans afdøde fars formue at have tilgodeset sig selv og sine nærmeste økonomisk på bekostning af andre familiemedlemmer”*. Hvilket er i fuld overensstemmelse med sandheden.

Jyllands-Posten i denne sag har handlet i fuld overensstemmelse med både de officielle vejledende regler og Jyllands-Postens interne etiske regler.

3 Pressenævnets begrundelse og afgørelse:

I sagens behandling har følgende nævnsmedlemmer deltaget:

Jesper Rothe, Anja Lundberg Andersen, Ulrik Holmstrup og Marlene Borst Hansen.

*God presseskik**Korrekt information og berigtigelse*

[Klager] har klaget over, at artiklen "[Klager] har vundet en injuriersag mod sin bror", der blev bragt af Jyllandsposten den 1. november 2019 på netavisen jyllands-posten.dk og i den trykte avis, indeholder ukorrekte oplysninger, idet det af omtalen alene fremgår, at hans bror [Klagers bror 2] blev frikendt, men ikke baggrunden herfor. [Klager] har været i dialog med Jyllands-Posten, der har afvist at rette i artiklen. [Klager] har desuden klaget over Jyllands-Postens misvisende brug af ordet "familien".

Det følger af de vejledende regler for god presseskik, at det er mediernes opgave at bringe korrekt og hurtig information. Så langt det er muligt, bør det kontrolleres, om de oplysninger, der gives eller gengives, er korrekte. Berigtigelse af urigtige meddelelser skal finde sted på redaktionens eget initiativ, hvis og så snart kendskab til fejl af betydning i de bragte meddelelser indgår. Berigtigelsen skal foretages i en sådan form, at læserne, lytterne eller seerne får klar mulighed for at blive opmærksom på berigtigelsen, jf. punkt A.1 og A.7.

Pressenævnet bemærker generelt, at redaktøren i overensstemmelse med det almindelige princip om redaktørens ret til at redigere mediet som udgangspunkt er berettiget til at beslutte, hvad man vil bringe i mediet. Det vil sige, at det ligger inden for grænserne af redaktørens redigeringsret at undlade at omtale forhold, der for en af parterne eller andre forekommer centrale, ligesom det er op til redaktøren at vælge og fravælge materiale og kilder, så længe det samlede indtryk giver et retvisende billede.

Af artiklen fremgår blandt andet følgende:

"Den tidligere advokat [Klager], der er gået konkurs og ikke længere har en advokatbestalling, har i retten vundet en injuriersag over sin bror, [Klagers bror 1].

Injuriersagen er en udløber af en større tvist internt i [Familienavn]-familien, hvor dele af familien har mistænkt [Klager] for i en sag om hans afdøde fars formue at have tilgodeset sig selv og sine nærmeste økonomisk på bekostning af andre familiedlemmer.

Sidste år udtalte broderen, [Klagers bror 1], i en artikel i Jyllands-Posten:

»Familieboet har en række tilgodehavender hos [Klager], og vi vil bede kurator om at undersøge, om der blandt de penge, [Klager] har udbetalt fra boet til sig selv, kan være aktiver, der er bragt i kreditorly til hans samlever, [Klagers samlever], eller til andre.«

Kuratoren er indsat i konkursboet efter [Klager]s advokatselskab og i [Klager]s personlige konkursbo. Han har blandt andet undersøgt, om der er foretaget omstødelige dispositioner og har i den forbindelse indgået et forlig med [Klager]s samlever, [Klagers samlever], og hans 94-årige mor.

Udsagnet koster nu [Klagers bror 1] en godtgørelse på 25.000 kr. plus 500 kr. til dækning af [Klager]s sagsomkostninger.

[...]

»I kan ikke blive ved med at jage mig. Det her er for småt,« siger [Klager]. [Klager] har også ført injurieresagen mod en anden bror, [Klagers bror 2]. Han er blevet frifundet, og derfor skal [Klager] betale ham 20.000 kr. til dækning af sagsomkostninger. Han havde oprindeligt krævet 60.000 kr. i erstatning fra sine to brødre. [Klagers bror 1] har besluttet at anke dommen til landsretten.»

Pressenævnet lægger til grund, at [Klager] har anlagt sag mod sin bror [Klagers bror 2] for at have fremsat injurier, og at [Klagers bror 2] blev frikendt for injurier ved dom afsagt ved Retten i [Bynavn] den 29. oktober 2019.

Pressenævnet finder ikke, at Jyllands-Posten har overskredet de vide rammer for redaktørens redigeringsret ved at undlade at omtale de nærmere omstændigheder, der ligger til grund for frifindelsen af [Klagers bror 2]. For så vidt angår benævnelsen ”dele af familien” finder nævnet, at dette fremstår som Jyllands-Posten subjektive vurdering, der ikke er uden dækning i de faktiske omstændigheder. Nævnet finder på den baggrund ikke anledning til at udtale kritik af Jyllands-Posten for ikke at have berigtiget oplysningerne i artiklen. Nævnet finder heller ikke i øvrigt anledning til at udtale kritik af Jyllands-Posten.